

ת"פ 11053/05/14 - מדינת ישראל נגד אליהו חמו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11053-05-14 מדינת ישראל נ' חמו(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופט ירון מינסקי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו חמו ע"י עו"ד מיכאל הורביץ

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו ב- 137 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 137 עבירות של קבלת דבר במרמה, 59 עבירות של נסיון הונאה בכרטיס חיוב, 59 עבירות של נסיון קבלת דבר במרמה ועבירה אחת של גניבה.

על פי עובדות האישום הראשון, בחודש דצמבר שנת 2013 עבד הנאשם כמטפל סיעודי בקשישים. בין היתר טיפל באדם יליד שנת 1932 הלוקה באלצהיימר. במהלך עבודתו בבית המתלון, נטל הנאשם כרטיס אשראי השייך למתלון. הנאשם השתמש בכרטיס 194 פעמים, תוך שהוא מציג עצמו כבעל הכרטיס: 137 פעמים הצליח הנאשם להשתמש בכרטיס וביצע עסקאות בסכום כולל של מעל 10,000 ש"ח. 59 פעמים ניסה הנאשם להשתמש בכרטיס, ללא הצלחה, בסכום מצטבר של מעל 9,000 ש"ח.

מפירוט השימושים שבאישום הראשון עולה, כי בוצעו לאורך תקופה של כחודשיים וחצו וכמעט כולם היו לצורך קניית מוצרי מזון שונים, בסכומים שעד 100 ש"ח (למעט מקרים ספורים).

על פי עובדות האישום השני, בחודש אפריל 2014 עבד הנאשם אצל אדם יליד 1934. במהלך עבודתו בבית המתלון גנב משם הנאשם סכום של 4,600 ש"ח במזומן וכן כרטיס אשראי השייך למתלון. הנאשם השתמש בכרטיס האשראי פעמיים, תוך שהוא מציג עצמו כבעל הכרטיס, בסכום של מעל 200 ש"ח.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון, בו הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה לטעון לעונש של ארבע שנות מאסר בפועל, הכולל הפעלת מאסר מותנה שלחובת הנאשם, והנאשם עצמו חופשי בטיעונו.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות, הפגיעה הקשה קרבתות והפרת האמון אשר ניתן בנאשם. כן הפנה לעברו המכביד של הנאשם, אשר רק לאחרונה השתחרר מעונש מאסר של שלוש שנים. במסגרת טעונו הגיש הצהרת נפגע עבירה של בת משפחה של המתלון מהאישום הראשון. לאור אלה ביקש להשית עליו את הרף הגבוה של ההסדר וכן

פיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם שם דגש על הודאת הנאשם, נסיבות חייו הקשות, מצבו הרפואי ומאמציו להשתקם ולפרנס את משפחתו. במסגרת טעונו הגיש מכתב אותו כתב הנאשם, בו הביע חרטה על מעשיו. לאור אלה ביקש להשית עליו עונש מקל.

הנאשם ביקש לומר את מילותיו. בדבריו הביע חרטה על מעשיו וביקש לאפשר לו להשתקם ולפרנס את משפחתו בכבוד.

מתחם העונש ההולם

עיר החומרה שבמעשי הנאשם היא הכיעור הגלום בגניבת רכושו של קשיש מוגבל, הנתון לטיפולו. יש בכך הפרת אמון קשה ובוטה, תוך ניצול האמון אשר ניתן בנאשם כמי שמופקד על טיפול בקשישים, החותרת תחת ערכים אנושיים בסיסיים של הגינות והתחשבות בחלש. מעבר לפגיעה הכלכלית הישירה בקרבנות, המעשים יש בהם פגיעה רגשית, הנובעת מכך שאדם אותו הכניסו לביתם והעסיקו אותו, מעל באמונם בצורה כה בוטה.

מאפיין חומרה נוסף הוא ביצוע העבירות לאורך תקופה משמעותית וריבוי המקרים. כמו כן הפגיעה הכלכלית בקרבנות היא בסכומים משמעותיים: אמנם כל אחד מהשימושים בכרטיסי האשראי היה על סכום נמוך, אך סכום הכסף הכולל אותו קיבל הנאשם במרמה לא היה מבוטל, וכך גם הסכום אותו גנב הנאשם מדירת המתלון מושא האישום השני.

לאור הדמיון בין המקרים וסמיכות הזמנים, אקבע ביחס לשניהם מתחם עונש אחד, שנע בין שנה וחצי מאסר לארבע שנות מאסר.

במסגרת ההסדר, הצדדים הסכימו כי יגזר על הנאשם עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על ארבע שנים ותקרה עונשית המבטאת נכונה את חומרת העבירות.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1961. נשוי ואב לשניים. לחובתו הרשעות קודמות רבות מאוד במגוון עבירות רכוש ובהן התפרצויות, מרמה, זיוף, שימוש בכרטיסי אשראי וגניבה, בגין נדון למאסרים שונים, המצטברים לשנים רבות.

הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2011, בה נדון לשלוש שנות מאסר בפועל ושנת מאסר על תנאי, שהוא חב הפעלה בגין הרשעתו בתיק שלפני.

תסקיר שירות המבחן מפרט את תולדות חייו של הנאשם. עולה ממנו כי הנאשם גדל בתנאי מצוקה קשים והדרדר לעבריינות. הנאשם תלה בפני שירות המבחן ביצוע העבירות בהתמכרות להימורים, אך השירות הטיל בכך ספק - והדבר אף אינו מתיישב עם אופי השימושים בכרטיס האשראי כפי שפורט למעלה.

עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם שוחרר ממאסרו האחרון שחרור מוקדם לצורך שילובו בהליך שיקומי, עמו לא שיתף פעולה.

להערכת השירות, לנאשם דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים וכי הוא אינו מודע לפסול שבהתנהגותו וספק אם מסוגל להתנתק ממעגל העבריינות. לאור אלה, קיים סיכון גבוה כי ישוב ויבצע עבירות דומות גם בהמשך.

דין והכרעה

מכלול הנתונים בתיק מחייבים להשית על הנאשם עונש הנמצא בצידו הגבוה של מתחם העונש עליו הוסכם בין הצדדים:

לחובת הנאשם נזקפים עברו המכביד ואת כשלון ההרתעה בעניינו, המתבטא בכך שמאסרים רבים אשר הוטלו עליו לא היה בהם כדי להרתיעו מלבצע עבירות ולשוב לדרכו הרעה. כן נזקף לחובתו את הסיכון הגבוה כי ישוב ויבצע עבירות, ענין המחייב לתת משקל גבוה לרכיב ההרתעה הפרטית במסגרת שיקולי הענישה.

הנתון היחיד אותו ניתן להביא בחשבון לזכות הנאשם הוא הודאתו במיוחס לו.

לאור אלה, יש מקום להשית על הנאשם עונש הנמצא ברף הגבוה של המתחם וכן להפעיל את המאסר המותנה שלחובתו.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

- א. שלושים ושניים חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום מעצרו 2.5.14.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שנה אשר הושת על הנאשם בת"פ 10246/08 בבית משפט השלום בירושלים ביום 17.1.11 עונש זה יופעל שמונה חודשים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', וארבעה חודשים בחופף לו, כך שסך הכל ירצה הנאשם ארבעים ושניים חודשי מאסר.
- ג. שנה מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. פיצוי למתלון אברהם לוי בסך 10,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.15.
- ו. פיצוי למתלון שאול ברגר בסך 5,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט כסלו תשע"ה, 21 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.